

בולעטין # 179 - אב תשל"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

תוספתא מסכת סוטה פרק ט

(ה) הזקנים אומרים (שם) ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו כהנים אומרים (שם) כפר לעמך ישראל אשר פדיתה ה' וגו' ורוח הקדש אומרת (שם) ונכפר להם הדם ג' דברים מי שאמר זה לא אמר זה כיוצא בדבר אתה אומר (במדבר יג) באנו אל הארץ אשר שלחתנו אמר יהושע כלב אמר (שם) עלה נעלה וירשנו אותה מרגלים אמרו (שם) אפס כי עז העם היושב בארץ ג' דברים זה בצד זה מי שאמר זה לא אמר זה כיוצא בדבר אתה אומר (בראשית לח) [ותאמר] הכר נא למי החותמת וגו' אמרה תמר (שם) צדקה ממני אמר יהודה ורוח הקדש אומרת (שם) ולא יסף עוד לדעתה ג' זה בצד זה מי שאמר זה לא אמר זה [ומי שאמר זה לא אמר זה] כיוצא בדבר אתה אומר (שמ"א ד) אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אמרו כשירין שבהן רשעים שבהן אמרו (שם) אלה הם האלהים המכים [וגו'] [לישנא אחרת] עשר מכות היו לו ושלמו [שלמו] עשר מכותיו [במדבר] גבורים שבהן אמרו (שם) התחזקו והיו

לאנשים [פלשתים] ג' דברים זה בצד זה כיוצא בדבר אתה אומר (שופטים ה) בעד החלון נשקפה [וגו'] אמרה אמו של סיסרא (שם) חכמות שרותיה [וגו'] הלא מצאו יחלקו [וגו'] כן יאבדו כל אויבך [וגו'] אמרה רוח הקדש שלשה דברים זה בצד זה [וגו'] כיוצא בדבר אתה אומר (ירמיה כו) מיכה המורשתי היה נביא בימי חזקיה מלך יהודה ומה היה מתנבא (שם) ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר ה' צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער ההמת המיתוהו חזקיה מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את ה' ויחל את פני ה' וינחם ה' על הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עושים רעה גדולה על נפשותינו אומרים כשרים שבהם רשעים שבהן אמרו (שם) וגם איש היה מתנבא בשם ה' אוריה בן שמעיהו מקרית היערים ויתנבא על הארץ הזאת ועל העיר הזאת ככל דברי ירמיהו [וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל העם את דבריו ויבקש המלך המיתו] וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים [אל נתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים ויוציאו את אוריהו ממצרים] ויביאוהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב [וישלך את נבלתו אל קברי בני העם] אמרו כשם שאוריהו נתנבא ונהרג כך ירמיהו חייב ליהרג שנאמר (שם) אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אותו ביד העם להמיתו כל פרשה זו ערובי דברים מי שאמר זה לא אמר זה כיוצא בדבר אתה אומר (נחום א) משא נינוה ספר חזון נחום האלקושי אל קנא ונוקם ה' [נוקם] וגו' ה' ארך אפים וגדל כח וגו' נוער בים וגו' כל פרשה זו ערובי דברים מי שאמר זה לא אמר זה כיוצא בדבר אתה אומר (תהלים נח) למנצח אל תשחת לדוד מכתם האומנם אלם צדק וגו' [אף בלב עולות וגו'] זורו רשעים מרחם וגו' כל הפרשה זו ערובי דברים מי שאמר זה לא אמר זה כיוצא בדבר אתה אומר (שיר ח) תחת התפוח עוררתיך אמרה רוח הקדש (שם) שימני כחותם על לבך וגו' אמרה כנסת ישראל (שם) כי עזה כמות אהבה אמרו עובדי כוכבים (ג' דברים זה בצד זה [וכו']):

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)